

Andet ved at see hen til samtlige fremmede Landes Erfaringer — kan man ikke i fuld Udstrækning komme til at beskaffe den personlige Virksomhed; man kan ikke gaae videre end til at lægge Skatten paa de mere Velhavende; al Formue kan man vel beskaffe, men gaeer man ned til de smaa Indtægter af personlig Virksomhed, kan man ikke længere tænke sig noget godt Skattesystem. Her stilles altsaa den praktiske Fordring, ikke at gaae for langt ned. Men hvad er saa naturligere end at lade de forskjelligte Interesser veie op mod hinanden til Fordeel for det praktiske Gode, paa den ene Side at fritage Indkomster af personlig Virksomhed for Skat, mod paa den anden Side til Gjengæld at lade dem betale, hvad der maaffee i og for sig er en Uretfærdighed, men som opveies af de praktiske Fordele ved Skat paa den Slags Varer, som der her er Tale om? Men Toldlovgivningen er maaffee ikke engang det, som meest trænger til Reform. Har ikke Finantsministeren for Nar og Dag siden lovet os en Reform af Skibsafgiftsarterne? Jeg skal ikke tale om Bygningsskatten; jeg skal indrømme, at efter de Forhandlinger, der have fundet Sted her, maae vi maaffee lade denne Skat, der ganske vist efter min Overbeviisning lægger en Byrde paa Kjøbstæderne, der er af en uheldig Beskaffenhed, hvile en Stund endnu. Men saa Sporteloesen? Er ikke hele Landet, ja Regjeringen vel ogsaa, enig om, at her er en Afgift, som vi ikke ret vel længer kunne finde os i? Vi have her noget Gammelt og Slet fra en gammel og slet Tid. Thi vor Sportelovgivning er jo fremkommen væsentlig i den uheldige Krigsperiode ved Aarhundredets Begyndelse. Man bevarer væsentlig de Satser, der vare vedtagne i 1814, da hele Landets finansielle Tilstand var saa yderst uheldig, at Opgaven maatte være hurtigst muligt at skaffe Staten forøgede Indtægter. Og hvorledes omtales den af den Mand, der har skrevet Sportelloven, Anders Sando Drsted, den Mand, som ellers er saa konservativ og holder paa Alt, hvad der bestaaer, og især, som alle andre Folk, paa, hvad han selv har gjort? I sit Livs og sin Tids Historie, dette bekjendte Skrift, som Drsted har udgivet, bryder han

fuldstændig Staven herover, idet han siger, at intetsteds trænger man mere til en Reform. Men hvor bliver Reformationen af? Have vi ikke i de foregaaende Sæssioner bragt den frem, men vi ere bleve viste fra den ene Minister til den anden; først viste man os fra Finantsministeren til Justitsministeren, og, da vi saa interpellerede ham, blev der svaret, at det berøede paa Finantsministeren. Sjør fik vi da endelig indbragt en Resolution, hvori vi forlangte denne Reform, men saa heb det sig, at den maatte opsættes, at den ikke kunde komme for, fordi der skulde tilveiebringes Dplysninger. Det er ikke behageligt at vedtage en saadan Resolution mod Regjeringen, og jeg vil haabe, at den høttærede Minister vil imødekomme os. Ellers have vi ikke noget andet Middel end at vedtage en saadan Resolution, thi vi ville have en Reform, hvad saa Regjeringen siger. Jeg haaber dog, det er et Punkt, hvor den høttærede Minister kan imødekomme os. Som sagt, jeg kan ikke Andet end lægge den største Vægt paa disse Reforme. Skatteforhoielse faaer vi, man hvor blive Reformerne af? Naar vi faae dem, saa er jeg for mit Vedkommende villig til at bevilge Skatter, men ellers ikke. Der er endnu mange andre Punkter, som her træde frem, og som kunne behøve Drøftelse, men det, der mere end noget Andet af hele vor uheldige finansielle Stilling af sig selv frembyder sig for Enhver, er naturligviis de stakkels Statsobligationer, denne Maalestof, dette Barometer, som viser lavere og lavere, dette Hjælpemiddel for Staten, der bliver svagere og svagere. Er der Noget, der trænger til at bringes paa Bode, saa er det dette. Man forringer ved de idelig og idelig nedadgaende Courser en stor Mængde Menneskers Formuer Nar for Nar, men der er Meget, der følger med Obligationerne, nemlig Stigningen af Rentefoden, det er en formelig Ulykke, en national Ulykke, der her foregaaer, og hvor er Hjælpemidlet derimod? Tænker man da ikke paa at tage alvorligt fat for Statens egen Skyld, for at Crediten ikke skal blive svækket, naar man skal bruge den, for at man ikke da skal komme til at realisere under uheldigere og uheldigere Bilskaar? Der kan jo ganske vist gjøres Noget og maae gjøres